jo tunda nahha al pehme ollewad, siis on se keigeparrem nou et sa leikad nahhast läbbi terrawa noaga, et se mädda woib wälja jooksda; kes ei julge leikada, se pango nisuggust rohto agga pealle, mis lahti kissub. Sinna isse tead jo, et woib siis met jahhoga seggaminne pealle panna, sinna woid ka weel küpsetud ning toukatud sibbolat jure panna, siis temma saab weel kangemaks lahti kiskuda. Se saastane wil mis lamba kubbemette wahhel, teeb paise lahti, kui sa sedda pealle panned; ehk rotti-sit, meega toukatud ning pealle pantud teeb tedda ka lahti; ehk piitli-jahho woiga seggaminne kissub ka lahti. Kui se paise lähhäb lahti, siis wauta tassaste wälja sedda werd ning mädda mis temma sees on. Sure paise seest ei tulle se mädda mitte ühhe hobiga, sepärrast ärra lasse sedda auko mitte kinni kaswada, senni kui ei olle ennam mädda paise sees; sest se mädda mis mahhajääb temma sisse, tulleb teisse kohhast wälja, ehk lähhäb werre sisse ning teeb sind többiseks ja rammotumaks. Et nüüd se auk ei kaswaks mitte enne aega kinni,